

WIE IS OP DE VLUCHT?

* intochtslied ps. 84:1 en 2

* stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

* lied 305:1 en 2

* gebed om de Heilige Geest

* bijbellezingen: O.T. Psalm 139
N.T. Joh. 4:1-26

* lied 326: 1,2 en 5

* preek "Wie is op de vlucht?"

* lied 461:1 en 2

* geloofsbelijdenis

* lied 461: 5,6 en 7

* gebed/voorbede

* slotlied 451:1 en 3

collecte

* zegenbede

***De Here zegent u en Hij behoedt u
de Here doet Zijn aangezicht over u lichten en is u genadig
de Here verheft Zijn aangezicht over u en geeft u Zijn vrede.***

Ik zou niet graag de mensen de kost geven die op de vlucht zijn - u wel?!
En dan begrijpt u vast wel dat het hier dan niet gaat om een op de vlucht zijn voor oorlogsgeweld of honger, of voor justitie - nee ik bedoel heel na-drukkelijk op de vlucht zijn voor....God! Je weet (en dat drommels goed!) dat het niet goed zit tussen God en jou...
Wie zo op de vlucht is, voor God, die is maar al te vaak ook op de vlucht voor zichzelf - die is maar wat bang aan zichzelf ontdekt te worden, *wie je werkelijk bent!*
Zo iemand is **alleen! onzeker!**
't Zou best eens kunnen dat er zo iemand hier in de kerk zit...
Daarom de titel boven deze preek als heel persoonlijke vraag:
wie is op de vlucht?

In het gelezen gedeelte van het evangelie (**blijde boodschap** - laten we dat vooral onderstrepen!) van Johannes komen we zo iemand tegen - een vluchteling, een vluchteling voor...God!
Ja, zij was er ook zo één, deze Samaritaanse vrouw!
En het gekke was dat eigenlijk iedereen wel **wist wie en wat** ze was.
Als je toentertijd bij iemand in het dorp over haar geïnformeerd had dan had je vast (**we kennen toch onszelf!**) zo iets te horen gekregen als:
"o die, moet u die hebben, weet u eigenlijk wie en wat dat is, dat is zo'n beste niet - u moest eens weten....", en dan kreeg je waarschijnlijk het hele relaas van haar leven te horen.
'Men' keek deze vrouw aan met de nek!
Terwijl dus iedereen **alles** van haar wist, probeerde toch te vluchten, niet in de laatste plaats voor zichzelf...!
Op alle manieren probeerde ze haar probleem te bedekken! En dat was er één, moet u horen....!
Vijf mannen had ze **versleten**...!
Nou, wat zegt u daarvan??
Ach, wat dat betreft zou ze een kind van **onze tijd** kunnen zijn hè.
Toén sloeg ze een raar figuur, viel ze terdege uit de toon vooral bij het vrome volk!
Maar ze zou zich in onze tijd niet zo geschaamd behoeven te hebben, nou ja misschien alleen nog bij wat traditioneel vastgeroest kerkvolk - daarvan zou ze wellicht het achterhaalde verwijt gehoord hebben dat ze 'hokte' dat heet tegenwoordig samenwonen!

Ze meed de mensen het liefst maar een beetje.
Hoewel het bijvoorbeeld toentertijd gewoonte was om 's ochtends en 's avonds water te putten, putte zij altijd 's middags **op het zesde uur** vertelt Johannes, dat is **op het heetst van de dag - 12 uur!**
Dan wist ze tenminste zeker dat ze niemand tegen zou komen en hoewel er in Sichem zelf bronnen waren, ging ze ook nog buiten het dorp water halen.
Op de vlucht!

Stellen we ons voor in haar positie hier in die gebeurtenis waarvan we gelezen hebben...
Daar komt ze, loopt het dorp uit op de bron af!
Wat ziet ze?!
Verdraaid d'er zit iemand!
Geloof u ook niet - en we kennen ons zelf!- dat ze toen alvast in haar binnenste alle blinden heeft dicht gedaan?!
Niemand mocht in haar kijken!
Ze is waarschijnlijk na gearzeld te hebben "zal ik teruggaan" "nee, niet doen, dat valt ook zo op" sneller gaan lopen.
Vlug even haar hand door het haar en even over haar jurk of schort...wat recht strijken - *een psycholoog zou hierbij wellicht opmerken: symbolisch voor glad strijken...*
Kortom, zo gewoon mogelijk doen, **niets** laten merken...
Zò doet toch ongeveer 'een vluchteling', die is **altijd** schichtig, of niet soms.
Herkent u het?!

Nee, alles wat ze had verwacht om twaalf uur...zeker niet iemand bij de bron.
Ze heeft daar aangekomen misschien vluchtig geknikt... 't Is nog een **man** ook, en nog wel een Jood!
Dat kon ze zien....
Ze heeft waarschijnlijk snel dat emmertje laten zakken!

OPGELOPEN TEGEN JEZUS!

Goddelijk in scène gezet, gearrangeerd!

Jezus had namelijk zijn discipelen **net** weggestuurd om een boodschap: eten halen. En zó zorgde God zelf er voor dat Jezus en deze vrouw elkaar in **alle rust** zouden ontmoeten. Johannes schrijft: **Hij (Jezus) moest door Samaria gaan!**

Ja, wie op de vlucht is, moet in de gaten houden dat je Jezus **nooit** ontloopt!

Je kunt het proberen.

Maar je komt Hem tegen, toen daar, en nu hier!

Laat Hij haar nou ook nog aanspreken!

En dan moet u er eens op letten hoe zij in het gesprek, als je het contact dat volgt zo mag noemen, Jezus probeert te ontvluchten!

Hoe ze zich bij elke vraag van Zijn kant probeert te verschansen - tot wel drie keer toe probeert ze onder Zijn vragen uit te komen, terwijl uit haar antwoorden valt op te maken, hoe graag ze eigenlijk had gezwogen.

Ze probeert in het laatst schijnbaar het 'gesprekje' een andere loop te laten nemen.

Arme mens op de vlucht!

In het ontstane contact ben je steeds op je qui-vive! **Wat vermoeiend is dat!**

Jezus begint met een schijnbaar onschuldige vraag naar wat water...

en dáár al, in het antwoord dat ze geeft, zien we de bij de vluchteling passende mentaliteit van...**een egeltje**, dat zich oprolt zodra er gevaar dreigt, **de stekels uit: Hoe kunt gij als Jood van mij, een Samaritaanse, te drinken vragen.**

Maar Jezus gaat er op door, alsof Hij het niet gemerkt heeft en Hij komt bij het onderwerp: **het levende water...** - iets waar zij niets van begrijpt, geen wonder want haar probleem blokkeert het begrip daarvoor!

En als Jezus dan met veel moeite probeert te verduidelijken wat Hij bedoelt, hoor je haar als het ware vluchten in een antwoord dat tegelijk blijkt geeft van dat zojuist genoemde onbegrip bij haar... Terwijl Jezus spreekt over de bron als **oorsprong** van het **levende water** - in feite **HET LEVEN, vrij van vluchten** - komt zij niet verder dan bij dat begrip **bron** te denken aan **de constructie**, terwijl ze daarbij in de woorden van Jezus 'over nooit meer dorst hebben' de idee oppakt van: *dan hoef ik nooit meer op het heetst van de dag te o n t l o p e n.*

Ziet u dat?!

Merkt u het op hoe Jezus haar met zijn spreken over **levend water** in feite confronteert met haar in haar binnenste verborgen probleem...!

Dát is wat Jezus opvangt in haar antwoord - **Hij kan luisteren!**

In het pastoraat wordt dan wel eens gesproken over 'het derde oor' dat wil zeggen tussen de regels door kunnen luisteren.

En op onthutsend direkte manier confronteert Hij haar met de **werkelijkheid - haar ontredderde leven. Wat** haar **dwars** heeft gezeten, **waar** ze lang niet rustig onder was *anders was ze niet op de vlucht!!*

Vol liefde, vol geduld zegt Hij namelijk op haar opmerking van zoëven 'geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb en niet hierheen behoef om te putten', **GA HEEN, ROEP UW MAN EN KOM HIER....** (Waar zit u mee, jij? Hoor Hem!)

Hoe zal **dat** bij haar overgekomen zijn. Ze heeft het gevoeld! Zal ze *gebloosd* hebben...In elk geval gaan de luiken nog dichter **-als dat al kon!**

Hoe zal ze dat gezegd hebben, op **wat** voor toon: **'Ik heb geen man...!'**

Jezus had er doorheen geprikt en Hij antwoordt:

"Terecht...vrij heb je er gehad en die gij nu hebt is uw man niet..."

Geloof maar dat **de liefde** in die woorden van Jezus heeft meegeklonken.

het wordt haar daar op het heetst van de dag schijnbaar te heet onder de voeten, aangeraakt in *de kern* van haar leven: **herkent, ontdekt....**

En ze zegt: 'Ik zie dat u een profeet bent...' en weet u wat ze doet?

Ze vlucht opnieuw!

Weet u waarin ze vlucht? Nota bene in...de godsdienst! Zo probeert ze in een **laatste** poging zichzelf alsnog veilig te stellen.

Terwijl ze in feite al is vast gelopen in Jezus' vragen, probeert ze nog te omzeilen...:

'of God nu aanbeden moest worden op de berg Gerisim of in Jeruzalem'

Ze ziet God daar bij de Jacobsbron de lijn van het heil, van bevrijding, nog steeds niet leggen **vanuit Jacob in Zijn Zoon**, deze Jezus.

Maar Jezus gaat met nieuw geduld in op deze haast radeloze afleidingsmanoeuvre...en hoe!:

'vrouw als je 't wilt hebben over *aanbidden*, besef dan, *dat doe je in Geest en in WAARHEID* - wat zal dat laatste woord helder hebben geklonken.

Met andere woorden: 'vrouw zet toch je masker af...!'

Ja wat kan een mens vroom camoufleren hè?!

Maar God heeft het vanuit Zijn liefde allemaal door!

In dit laatste antwoord van Jezus wordt eigenlijk **het diepste** probleem - **de oorzaak** van haar probleem kun je beter zeggen, ontmanteld:

'vrouw dáár zit bij jou het probleem - het zit niet goed tussen God en jou!'

'GIJ WILT WAARHEID IN ...HET VERBORGENE...'

Het enige wat ze nu nog doet, is wijzen op de Messias...'die zal alles wel verklaren...'

De vluchteling!

'WAARHEEN ZOU IK GAAN VOOR UW GEEST
'WAARHEEN VLUCHTEN VOOR UW AANGEZICHT
'STEEG IK TEN HEMEL - GIJ ZIJT DAAR
'OF MAAKTE IK HET DODENRIJK TOT MIJN SPONDE - GIJ ZIJT ER
'NAM IK VLEUGELN VAN DE DAGERAAD
'GING IK WONEN AAN HET UITERSTE VAN DE ZEE
'OOK **DAAR** ZOU UW HAND MIJ GELEIDEN
'UW RECHTERHAND MIJ **VASTGRIJPEN**'.

Gods hand ligt op haar schouder, als Jezus zegt:

'Ik die met u spreekt, ben het...'

Toèn was Hij er door...binnen in haar hart...

Het goede nieuws, **de blijde boodschap**, richtte zich op heel het leven van deze vrouw, het licht van Zijn Geest op elk **donker** hoekje.

De genade past de scherven weer aanéén, geeft opnieuw een kans!

Jezus laat zich vinden door zondaars, door falende christenen, door neergeslagen heiligen, door mensen die gewoon niet meer weten wat ze doen!

Zij gaf zich **gewonnen**.

Gods hand ligt misschien op dit zelfde ogenblik op een schouder van iemand h́ier, een oudere, een jongere...

Hoe bent u, ben jij hier gekomen in deze dienst?

Misschien vanuit een stukje gewoonte, maar ergens leef je leef je een soort dubbel leven en als je in Samaria had gewoon toen was je ook stiekem naar de bron gegaan. Je bent ergens bang voor die ogen om je heen, dat ze in je kijken.

Je ervaart heel werkelijk dat er onder wat zich christen noemt, zich daarop voorstaat, mensen zijn voor wie je het liefst op de vlucht zou willen slaan.

Ze stralen een soort heiligheid uit die enorm *tegenstaat*. Als je zo in de kerk naast ze zit, is het alsof er iets in je bevriest. Ze hebben ogen die alles zien, maar nooit troosten. Als ze maar iets van je zouden weten, zouden ze je verwonden en bloedend achterlaten.

Maar zo **niet** Jezus!

Zijn hand ligt op je schouder!

Hij ziet je precies zo als je bent!

Je kunt denken jezelf misschien met uiterlijke godsdienstigheid te kunnen camoufleren, natuurlijk **geloof** je ergens wel...maar in wezen, **diep van binnen** ben je **ALLEEN! ONZEKER!**

Misschien weet je, net als deze vrouw 'bomen' over geloofszaken op te zetten, maar het zijn niet meer dan vluchtelingen!

Ergens verberg je iets, problemen in je huwelijk, in je persoonlijk leven, is er iets in je leven dat niemand mag weten, dat je koste wat het koste voor je zelf wilt behouden....

Je omzeilt!, Je mijdt!, Je vlucht! **Maar je o n t l o o p t niet!**

't Schreeuwt uiteindelijk in je innerlijk, al is het ook diep weggestopt, sluit je de blinden hermetisch af: 'was er maar iemand die echt kon helpen, die...**om me gaf!**'

Jaren kom je al in de kerk. Onopvallend schoof je de bank in! Maar wat je **mist is de WERKELIJKE ZEKERHEID VAN HET GELOOF!**

Net als toen, daar bij die bron, klinkt vandaag hier bij de bron van Zijn Woord: **'Ik die je aanspreek, ben het!'**

Hij wil zó graag **vanuit Zijn liefde -alzo lief heeft God de wereld gehad - in UITGEREKEND** jouw leven komen.

Hij moest HIER zijn...!

Hij Jezus de Christus van God, de Messias, de Koning was er bij haar *de Samaritaanse* doorheen gekomen en dat terwijl God misschien al jarenlang met haar bezig was....

Hoelang is Hij al bezig met u, jou?

Dan rent ze de stad in, ze spurt gewoon, de kruik achterlatend - die had ze niet meer nodig want ze was vol geworden van het **levende Water**, en waar het hart vol van is stroomt de mond over: ze roept het uit: kom uit je ivoren torens, vanachter je uitkijkraampjes vandaan, je moet me zien - **kom en zie!** Zoals de David zegt: **jubbelzangen van bevrijding** - dat is, zegt hij in Psalm 32:7, het gevolg van open worden, belijden en Hem toelaten!

Nieuwsgierig dat ze waren, dat de mens is, zullen ze naar buiten zijn gekomen - 'wat heeft zij nou...?' Jezus, de Christus!

Hij die ons, u, jou, mij kent vanaf het prilste begin zoals psalm 139 zegt in vers 15 en volgend in volle overeenstemming met de woorden uit het Nieuwe Testament Ef. 1:4 Hij kent ons al van **vóór de grondlegging der wereld** en heeft ons **lief**, ongeacht **wie** of **wat** we zijn en een ander van ons zegt of denkt!

Is dat niet **kostelijk**: HOE KOSTELIJK ZIJN MIJ UW GEDACHTEN O GOD!

Hoor Jezus tegen u, jou zeggen:

Ik die met u spreek ben het....**LEVEND WATER...LEVEN...VRIJHEID!**

Ik zei in het begin dat ik niet graag de kost zou willen geven aan al de mensen die op de vlucht zijn...**maar**, God wil het wel in Zijn Zoon.

Brood van het leven, water van het leven, de weg de waarheid en het Leven!

Hij bewees het op Golgotha en...in mijn persoonlijk leven!

Wat is uw, jou reactie?!

Amen.